

Příloha č. 1

Z dálky by se mohlo zdát, že na stromech nejsou lidé, ale nějakí přerostlí ptáci. My ženy jsme pracovaly v korunách stromů, na každém nás bylo několik. V jedné ruce jsem držela plastovou nádobu, v druhé malý štěteček z jemného peří. Ale k obratnosti ptactva, které umí udržet balanc, jsem měla daleko. Ne rozdíl od ostatních, které pracovaly nerušeně, soustředěně, jako kdyby stály nohama na pevné zemi, a ne na větvích. Každý den, dvanáct hodin takřka bez přestávky, jsem tam musela svádět boj s vlastní neohrabaností a marně hledala potřebnou rovnováhu. Pro tuhle práci jsem se nenarodila.

Co podle vás v korunách stromů ženy dělají? A kde/v jaké zemi se nacházejí? Jedná se o skutečnost? Který rok asi je?

Po setmění jsme vypadali jako nějaký výsadek na cizí planetě. Postavy v bílých oblecích, které snášejí tajemné šedé kostky. To vše osvětlováno reflektory nastartovaných aut. Cesta byla dlouhá. Když se rozednilo, krajina se dočista změnila. Na horizontu se vlnily kopce a před nimi ležel jeden nekonečný, zelený koberec úrodné půdy. První stroj, který jsme spatřili, byl jak obří plazící se brouk, kterému po stranách vyčnívala dvě dlouhatánská tykadla, z nichž prýštila nějaká tekutina a ve vzduchu se měnila na aerosol.

Co v ukázce autor popisuje? O jaký stroj se asi jedná? A co podle vás dělaly postavy v bílých oblecích?

Sundal jsem střechu z kostky a náhle mi došlo, že při manipulaci s ní nebylo něco v pořádku a teď jsem konečně věděl, co to bylo. Ticho. Absolutní ticho. Odkryl jsem izolační vrstvu a poslouchal, zda uslyším bzukot. Nic se však neozývalo, tak jsem sundal izolaci úplně. A bylo to stejné, kostka zela prázdnotou. Vše se zdálo být v naprostém pořádku, až na absenci všech včel. Beznaděj v očích mi zprvu bránila vidět realitu a pod nápoem slz jsem nemohl zaostřit na louku, kterou jsem právě přeběhl. Nemusel jsem to vidět, věděl jsem, že přede mnou je dvacet šest otevřených a prázdných kostek. Dvacet šest včelstev bylo pryč.

Kdo popisuje danou situaci a proč má v očích slzy? Kam mohly včely zmizet? A proč?

Právě přede mnou ležel časopis s dlouhým článkem o vymírání čmeláků. Ti totiž zmizeli s divokými včelami také, jen si toho skoro nikdo nevšiml. Ve volné přírodě jich ubývalo, ale nikdo jejich stav nekontroloval, proto se tím ani nikdo neznepokojoval. Divoké včely tvořily dvě třetiny přírodních opylovačů a na všech kontinentech byly nedílnou součástí koloběhu života. Staraly se o vše, co nebylo v dosahu včel chovaných lidmi.

Proč podle vás zmizeli čmeláci z přírody? Jedná se o reálnou situaci?

Zdroj: LUNDE, Maja. *Historie včel*. Přeložil Martin NAGY. Knihy Omega. Praha: Dobrovský, 2017. ISBN 978-80-7390-329-9.